

## Í MELDRINUM

Hanus Samró

Tann ónda  
lagnan

**NÝGGJ SKALDSØGA** Hervilig sjúkralega, virkin deyðshjálp og kærleiki. Tað eru evnini, sum 23 ára gamli Hanus Samró tekur til umrøðu í ungdómsskaldsøguni, hann gav út í síðstu viku. – Eg kann ikki siga, hvussu lesarin skal lesa bókina, men søgan er um tvey ung fólk, sum eru fyri nøkrum hendingum, sum øll kunnu renna seg í, sigur rithøvundurin

## Uni Holm Johannesen

– Satt at siga, so hevði eg ikki ánið av, hvat skaldsøgan skuldi snúgv seg um, tá eg fór undir verkið í 2008. Eg var vikarur í Eysturskúlanum um hetta mundi, har eg undirvísti í framhaldsdeildini. Tá fekk eg at sanna, at allar bøkurnar, sum næmingarnir lósu í skúlanum, vóru um útróður, rotiskógvar og annað, sum er púra ótíðarhóskandi fyri tey, sum vaksa upp nú. Tí fór eg undir eina ungdómsskaldsøgu, sum tey kunnu fyrihalda seg til.

Sum formaður í ungdómsfelagnum hjá Fólakflokkinum, eitt embætti, hann segði frá sær í síðstu viku, hevur 23 ára gamli Hanus Samró ofta verið talsmaður hjá føroyska ungdóminum og teimum lesandi í Føroyum. Sum iðin kjakari hevur hann verið fyrisprákari fyri einum føroyafrádrátti, og hann hevur saknað eitt størri og fjølbroytt tilboð til skúlanum. Ungdómurin hevur eftir øllum at døma tikið hann í stórum álvara, tí tað vóru fremst av øllum teirra mongu atkvøður, sum førdu til, at Hanus Samró hevur tikið sæti í nývalda løgting-

inum sum næstyngsti valdi tingmaður nakrantíð. Við sínum 304 atkvøðum rakk hann akkurát inn um tinggáttina sum nummar átta á listanum hjá Fólakflokkinum.

Tværvikur eftir løgtingsvalið er hann komin við sínari fyrstu skaldsøgu, enn sum áður, ognað teimum ungu. »Tey bæði – trúfesti og fullkomin friður« er heitið á bókini, sum snýr seg um ein drong og eina gentu, sum finna saman.

próvtøkur og øðrum støðum, sum tey kenna seg aftur í, sigur Hanus Samró um sína nýggju skaldsøgu, sum er lestur um nógv annað enn kærleiksøguna um tey bæði. Bókin nemur við góðu síðurnar og ringu síðurnar av lívinum, og hvussu tilveran kann laga seg – til tað góða ella tað ónda.

## Herviliga vøddasvinníð

Tað kom sum ein stórur hvøkkur,

við sær, at hann fær ikki verið við í skrúgonguni á ólavsoyku, tí sjúkan loyvur honum ikki. Vøddarnir í ørmunum hvørva eisini, og tí er hann illa førur fyri at lyfta nakað tungt.

Ein stórur partur av bókini, hann hevur skrivað, er eisini um drúgva sjúkralegu. Gentan í bókini, Vár Summarró, verður rakt av vøddasvinní og rithøvundurin lýsir gjølla, hegnisliga og eymt,

hesum fòrinum, men hvussu tú handferð avbjóðingarnar, sum ein slík sjúka støðugt roynir at fella teg við, sigur Hanus Samró, sum ikki vil svara beinleiðis, tá hann verður spurður, um lesarin skal lesa bókina sum eina ævisøgu um rithøvundan.

– Eg kann ikki siga, hvussu lesarin skal lesa bókina, men søgan er um tvey ung fólk, sum eru fyri nøkrum hendingum, sum øll kunnu renna seg í. Sjúkan kom óvæntað á meg, og hon broytti mína tilveru fullkomiliga. Eg eri hinvegin ikki tann einasti persónurin í Føroyum, sum hevur brek. Lesarin kann sostatt royna at seta seg sjálfvan í støðuna, tí eingin dugir at siga, hvussu dagurin í morgin fer at laga seg, sigur Hanus Samró.

## Virkin deyðshjálptil umrøðu

Virkin deyðshjálptil umrøðu verður eisini tikið til umrøðu í bókini, sum kom út hósdagin í síðstu viku. Frísinnaði og eldhugaði tingmaðurin ásannar, at tað er eitt tabuevni, sum føroyingar sjáldan tosa um í almenna rúminum. Tað broytir hinvegin ikki, at tað er eitt sera

*Í bókini seti eg lesaranum nakrar spurningar, sum vónandi fær onkran at hugsa, um tað er rætt ella skeivt at veita deyðshjálpt*

– Eg royni at fyrihalda meg til gerandisdagin hjá teimum ungu í dag. Hvat gera tey? Hvar fara tey? Hvussu tosa tey? Málburðurin í tekstinum er eisini flótandi og gerandisligur. Tað hóvar kanska ikki serfrøðini, men eg hugsji fremst av øllum um málbókin, eg skrivi til. Eg royni eisini at lýsa atferðina hjá teimum ungu, tá ið tey eru á GI-festival, eru til

tá Hanus Samró fekk staðfest sjúkuna vøddasvinní í 2002. Herviliga sjúkan ber við sær, at vøddarnir verða við tíðini nærmast svunnir burtur í einki í yvirørnunum, herðrunum, bringuni og niðara partinum av rygginum. Sjúkan er við honum allastaðni og allatíð, og tað ger gerandisdagin truplan hjá nývalda løgtingsliminum. Sjúkan hevur eisini rakt bæði lørini, og tað hevur kanska

hvat hon hugsar, tá hon fær staðfest sjúkuna.

Hanus Samró sigur seg ikki hava trongd at siga frá avbjóðingunum, sum sjúkan elvir honum, men hann roynir heldur at varpa ljós á umstøðurnar, tá tú verður raktur av sjúku.

– Tað kundi fyri tann skuld verið krabbamein ella ein onnur sjúka. Tað er ikki heitið á sjúkuni, sum hevur týðning í